

KØDCENTRALEN

TEL 173. KONGEBROEN TEL 173.

Allid i Kl. ungt Okseked,
Paalæg og Konserver.
En Gros & En Detail.
Bygeordrer ekspederes omg.

tryggt kann arbeida hessa vídd upp, lí hon er hansara og hansara slekts. Restin av haganum, av brúkinum kann takast og verður tikið, tá umbiðari kemur.

Helta hevði gjørt, at festarin fekk fast undir fótur, at hann fekk betri hug til at búgvíð seg út til slitt bóndayrki, fekk betur áreiði og betur kundi brúki megi og evnir á góðinum.

Somuleiðis viðvíkjandi ognar-jörðini. Sum nú er, liggur henda jörð so smátt, at hon ógviliga sjáldan gevur familjum sína hovuðútkomu, og hon fer smærri enn. Men um so var, at bæði haur og hagi varð sundur-lagt, so hevði tað verið so nógv jörð til fleiri ognarbrúk, at tað við íðnum arbeiði kundi fítt sín mann. Tað ræður tí um at skipa so fyrri, at slík brúk kunnu ikki býtast sundur aftur seinni, so at tað eisini á slíkum brúkom verða líkindi fyrri fólk at liva av jörð; hesi brúk eiga eisini at fá eina hovuðseild frá-markað, sum hvørki við arvi, gávu ella sølu skal býtast sundur aftur í komandi tíð, meðan restin fer til traðir.

Í avstóis stöðum, har jörðin er farin so smátt, og tað eru ikki líkindi fyrri fólk at búgva, sum hava sín hovuðsvinnuveg av öðrum enn jarðarbrúki, eiga vit at royna at leggja smákloddar saman, til vit fáa ábúgvandi brúk burtur úr teimum.

Traðarbrúk longri frá sjógv, í burturgoyndum bygðum og óhygðum eiga eisini at leggjast so stór, at tey skulu fyrri størsta partin ella heilt foda sín mann.

(Framhald.)

Panting.

Tað verður her gjørt kunnigt, at dómarin hevur góðkent, at eftirstöður av kaminreinsan fyrri 1935 og 1936 verða innheintaðar við panting.

Samstundis verða eldri eftir-stöður, sum áður eru pantaðar til einkis, innheintaðar við panting.

Farið verður undir pantingina uttan aðra ávaring tann 5. apríl í ár.

Tórshavnar býráð, 19. mars 1937.

„Smiril“

hevur ketilreinsing á Tvoroyri 22. 23. og 24. mars. Týsdag tann 23. siglir m/b „Polaris“ og mið-vikudag 24. siglir m/b „Vidanes“ í „Smiriles“ rutu.

Tórshavn, 12. mars 1937.

Administrator.

„SMØRLIKA...?“

„Ja, vitaminir!!!“

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: Stiflet 1906. Afdeling: THORSHAVN TRANGISVAAG
AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Tíðindi úr Spaniu.

Facisman og nazisman skriva undir og gera sáttmálar, sum tær bróta í somu løtu. Hitt gamla orð: „Ein maður er ein maður, og eitt orð er eitt orð.“ er, sum maðurin segði á sinni, tann bera luft og einki annað hjá hesum andrøslum ella rættari sagt: myrkarørslum.

Meðan tey fólkastýrdu londini sum England og Frakkland royna at halda ikkiuppblendingarsáttmálan til punkti og prikk, tað vil siga: ansa eftir, at hvørki hermenn ella krígsmen verða ferd út av landinum til Spania, darra telegraftræðirnar við tíðindum um, hvussu Mussolini sendir ta eini herdeild fyrri og aðra eftir til uppreisnarmennina, og teir koma ikki lómhentir. Heilir farmar av kríggsvápnum fylgja við teimum.

So stalt og ífall tey fólkastýrdu londini ikki gera tað sama sum Italia og Týskaland, t. e. Mussolini og Hitler, við at senda fólk og vápn til hin spanska valin, stjórnaflakkinum til hjálpar, megu hermennirnir hjá hesum flokki lúta fyrri uppreisnarmanninum. Helta tyktist at vera sólarklart at døma eftir teim seinastu tíðindum frá Spania.

Hesi tíðindi siga væl eisini frá restmannsleika og mennilugum stríði hjá stjórnaflakkinum, ja um sigar intan-fimillum, men kortini er vist sannleikin tann, at teir fet fyrri fet megu víkja fyrri yvirmaktini, fyrri øllum teim túndum av monnum, ið Mussolini og Hitler aftan á ikkiuppblendingarsáttmálan hava sent til Spania fyrri at knekta fólkafrelsið.

Tíknir ítalskir fangar siga frá, at teir hava verið í Abessiníustríðnum, og at teir eftir Mussolinis orðrum eru í fleiri deisjónum komnir beinleiðis frá Abessiníu. Teir vóru innskipaðir fyrri at fara heim, men lendu í Spania istaðin fyrri á heimlandsströndum teirra. Soleiðis skal ein oberstur og fleiri aðrir fimillum teir ítalsku fangarar hava greitt frá, at plánnir hjá Mussolini og Hitler vóru, at ímeðan tær ítalsku og týsku herdeildirnar stormaðu og tóku Madrid, skuldu tey ítalsku og týsku kríggsskipini bundaðar Barcelona og seta herdeildir í land her og í einum risalopi frá øllum hornum gera enda á tí spanska stríðnum og veita fascismuni og nazismuni ein „ævigan“ sigur.

Henda opinskáaða frásøgn teirra fangaða Italianaranna

hevur lopið kvøkk í heimin, sterliga í Frakkland og Ameríku, har blóðini skriva harmagreinir av Mussolinis og Hitlers brot av øllum avtalum og sáttmálum.

Í Frakklandi skrivar stjórnaflaðið, at tað er øllum greitt, at skal ikki verðaldarkrigi standast av tí, sum Italia og Týskland hava gjørt aftaná, at tey vóru við til at undirskriva ikkiuppblendingarsáttmálan, megu tey ganga við til eina skipan, hvareftir allir fremmandir hermenn í Spania verða heimkallaðir, so tað bert verða Spaniamenn, ið koma til at stríðast. Henda heimkallan má fara fram nú við tað sama.

Eitt uppróp frá stjórnaflakkinum til allar vápnaførar menn um at koma beinavegin til Madrid fyrri at hjálpa at verja býin lýðir uppá, at har stendur hart til.

Annars eru tíðindini ógvuliga misjovn frá teim ymsu stríðsvøllum í Spania. Bæði siga seg at vinna. Ynsir undir og ynsir á. Ein veikleiki hjá stjórnaflakkinum sigist at vera ósemja ímillum teir leiðandi. Tá av-sanna stjórnaflakkin heita.

Á grækarismessu

Móti norði haa
veingjasuð í lofti er.

Móti norði haa
stendur fugla ferð.

Aftur hoyrist ljóðið

tað, ið leingi saknað var:
„klipp!“ - av miklum móði
tjaldur letur mær.

Ver vælkomnið, tjaldur,
ferðamøtt av longum veg
- yvir Atlants aldur -
Hvil í Føroyum teg!

J. Berg.

Henda yrking var ætlað í seinasta blað men kom okkum tessverri av seint í hendi.

Heldur lógið trúarfelag.

Í „Social-Demokraten“ stendur frásøgn eftir í norska „Arbejdsbladet“ um eitt heldur enn ikki lógið trúarfelag.

Vit seta her nokur brotstykki burtur úr greinini:

Menighedens Medlemmer afklæder sig og kagler som Høns.

— Den mærkelige Menighed „Hebrons“, hvis Leder er en Mand ved Navn C. A. Steen, vækker stadig større Røre i Norge, og den kendte Sindsyge-læge, Professor Johan Scharffenberg kræver nu i „Arbejdsbladet“, at det danske Polit i udviser de svenske og norske Kvinder, der holder til hos Menigheden.

Naar Sagen har vundet saa stor Interesse i Norge, skyldes det nogle Afsløringer, som en norsk Søndag er fremkommet med. Hans Hustru er blevet grebet af Menighedens Arbejde og har taget Ophold paa Gaarden. Da Manden saa tog Ophold samme Sted for at bevæge hende til at vende hjem igen, har han oplevet mange mærkelige Optir, som i høj Grad kunde tyde paa, at man har med unormale Mennesker at gøre.

Forstanderen indrømmer, at Menigheden optræder nogen.

Professor Scharffenberg skriver, at i Hovedsagen synes Søndagens Oplysninger at være rigtige. Forstander Steen har selv i et Brev af 21 Februar skildret en Afklædningscene saaledes:

„Der er ved en bestemt Lejlighed (den 19. August 1936) fundet en hastig Af- og Pakklædning Sted i vor Midte. Ord kan ikke beskrive Lidelsen og den Lydighedsprøve, dette betød... Jeg var klar over, da dette Bud kom, at dersom det var et Bedrag, saa vilde hele mit og vort gennem saa mange Aars Lidelse, Kamp og Bøn opbyggende Arbejde for Herren falde til Jorden. Jeg tvivlede ikke om, at Herren stod bagved dette...“

I April Maaned vil alle blive hævet op i Luften.

I en stor Artikel skildrer Professoren paa Grundlag af den oven for nævnte Søndags Beretning, hvad det er for mærkelige Ting, der foregaar paa Hegstrupgaard.

Søndagen og hans Hustru skulde den 19. December rejse tilbage til Norge. Forinden maatte han lade sig døbe i et Badekar i Fyrrummet. Efter tilbagekomsten til Oslo kunde Søndagens Hustru dog ikke falde til Ro, og begge rejste den 11. Januar i Aar tilbage til Hegstrupgaard, hvor Menigheden netop forberedte sig til et stort Under, som dog ikke skete. Steen fik da en Profeti om, at de i April vilde blive hævet op i Luften, nogle af dem vilde blive ført til Norge, andre til Afrika og Ameríka, og

Tusinder af Sjæle vilde blive frelst ved hver enkelt af dem.

Der følger i Professorens Skildring en Række Afklædnings-scener af ret usædvanlig Art.

En Kvinde stod paa et Ben og galede som en Hane.

Nu begyndte Søndagen at rengøre: „Det er jo det rene Djævelskab“, sagde han; men de andre sagde til ham, at han maatte se paa Afklædningen med „aandeliges Øjne.“

En Aften fik de Ordre til at de alle skulde kagle som Høns, en Søster sprang op paa et Bord, stod paa et Ben og galede som en Hane. En dansk Broder Alex havde bedt Gud „fylde ham vældigt“. Han opnåede dette, laa i flere Timer paa Gulvet og lo, til han fik Smerter i Underlivet og krympede sig. Saa bad han: „Aa Gud, aa Gud, du maa ikke fylde mig mere.“ Samme Broder Alex hoppede til Tider rundt i Salen som en Krage.

Søndagen var nu blevet fortvivlet og vilde have sin Hustru ud af dette Helvede, men da han vilde rejse til København, sagde Steen: „Jeg binder dig i Jesu Navn.“

Søndagen blev bundet paa Hænderne og lagt ind i et Rum.

Søndagen rejste alligevel til København, men alene, og næste Dag vendte han tilbage til Hegstrupgaard, hvor han nu forlangte at tale med sin Hustru under fire Øjne, men hun vilde ikke, og Steen forbød ham der-efter at tale med hende. Søndagen søgte Nattetog til paa en Nabogaard, hvor man tog venligt mod ham, og næste Dag gik han tilbage for at hente sin Kuffert, men han blev overmandet af Steen og fire af Broderne, som bandt hans Hænder sammen med Remme og bar ham op i et Rum ved Siden af Steens Værelse. To Brodere holdt Vagt ved ham, men efter en Times Forløb blev Remmene atter løsnet.

Den 29. Januar rejste Søndagen atter alene til København. Hustruen vilde ikke med, fordi man havde faaet hende til at tro, at hvis hun ikke var paa Gaarden, naar Jesus kom, saa vilde hun ikke komme i Himlen. I København talte Søndagen med Politiet, der raadede ham til at skrive til Roskilde Polit.

Søguligur sigur hjá javnaðarmonnum við kommunuvalini í London.

Javnaðarmenn økja sín meirluta við 6 monnum.

Valið í London gjordist ein stórsigur fyrri javnaðarmenn. Teir vunnu 6 nýggjar menn og hava nú 75 menn móti 49 afturløst monnum.

„Sigurin“ er nú lívs stórsti kampsigur,“ heldur Herbert Morrison, hin komandi stats-ministari, eftir sum menn døma umstøðurnar í Englandi.